

Évfolyamtalálkozó

Nemes és bensőséges ünnepséget szervezett a Nyugat-Magyarországi Egyetem a „selmeci hagyományok” szellemében azoknak az öreg mérnököknek, akik még az Akadémia akkori jogutódján, a valamikori „József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán Sopronban 1938-ban, 1943-ban és 1953-ban szereztek meg oklevelüket.

Köszöntötték azokat a „vas”-, „gyémánt”- és „aranydiplomás” mérnököket, akik 1938-ban, 1943-ban és 1953-ban szereztek meg erdő-, bánya-, kohó- és földmérőmérnöki oklevelüket az Egyetem jogelődintézményében, és számukra a város újjávarázolt Magyar Művelődési Házában (Kaszinóban) megtartott díszünnepségen – a 2003–2004. évi tanévnyitó alkalmával a jogutód egyetemek rektorainak és kari dékánjainak jelenlétében adták át a vas-, gyémánt- és aranydiplomákat.

Az emlékdiplomák kiadási ünnepségének fényét emelte a Nyugat-Magyarországi Egyetem rektorának, *dr. Faragó Sándornak*, a Miskolci Egyetem rektorának, *dr. Besenyei Lajosnak*, a Budapesti Műszaki Egyetem rektorának, *dr. Detrekői Ákosnak*, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kar dékánjának, *dr. Mészáros Károlynak*, a Miskolci Egyetem Műszaki Földtudományi Kar (a régi Bányász-kar) dékánjának, *dr. Böhm Józsefnek* és a Miskolci Egyetem Anyag- és Kohómérnöki Kar dékánjának, *dr. Kaptay Györgynek* jelenléte.

Annak a kiadványnak az Előszavában, amelyben a díszoklevelekkel megtisztelt idős kollégák életútját méltatták, *prof. dr. Mészáros Károly* dékán többek között a következőket mondta: „Különösen nagy öröm számunkra, hogy az idén Sopronban köszönhetjük, és itt vehetik át tiszteletdiplomájukat a Selmeci Akadémiához kötődő, Sopronban induló, tanulmányaikat itt végző bánya-, kohó- és földmérő mérnök kollégák, akik az elszármazott testvérkarok soproni követei, személyükben is megtestesítve az egykori Selmeci-Soproni Akadémia egységét.”

A Miskolci Egyetem Földtudományi Kara 1 vasoklevelet, 3 gyémántoklevelet, az Anyag- és Kohómérnöki Kara 1 vasoklevelet és 6 gyémántoklevelet, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építésmérnöki Kara 10 gyémántoklevelet nyújtott át az ünnepségen bánya-, kohó- és földmérő mérnököknek.

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Kara részéről *Szerémi György* vasoklevélben, *Bobok László*, *Draskóczy József*, *dr. Futó László*, *Gillay József*, *Halász Aladár*, *Kiss Gyula*, *Medvey Tibor*, *Szabó Károly*, *Szuják Jenő*, *dr. Szőnyi László* és *dr. Tóth Béla* gyémántoklevélben részesültek, 50 éves végzésük megemlékezéseként pedig aranydiplomájukat az alábbi erdőmérnökök vehették át:

Ambrus Tivadar, *dr. Andor József*, *dr. Barcsay László*, *Besenyei János*, *dr. Csánádi Etele*, *Csermely László*, *Csobánci Erzsébet*, *Dsupin János*, *Fekete Béla*, *Pleck Ernő*, *Fodor Imre*, *Fodor István*, *Frivaldszky Margit*, *Göncöl Imre*, *dr. Hajdú István*, *Halász Aranka*, *Hártó János*, *Horváth Károly*, *Járási József*, *dr. Joó Imre*, *Kalamár Angyalka*, *Kálnoki Kis János*, *Kemény Károly*, *Keszthelyi István*, *Kiss Ernő*, *Kondor Magdolna*, *Kornis János*, *Kotány György*, *dr. Kovács Jenő*, *Leic József*, *Licskó Zoltán*, *Lombos Tivadar*, *Major Richárd*, *Markovics László*, *Matay Ibolya*, *Mészáros György*, *Mitnyik László*, *Óbert Gyula*, *Ott György*, *Pap Ferenc*, *Pénzváltó Gézáné*, *Péterfalvi Sándor*, *Práger István*, *Radványi Tivadar*, *Saskó István*, *Simon Ferenc*, *Soós József*, *Szalai László*, *Székelly Edgár*, *dr. Szodfridi István*, *Tanaszi György*, *Tanay László*, *dr. Tóth János*, *Török László*, *Urbanyik János*, *Varga László*, *Vissi Emil*, *Zékány Tibor*.

Buda Ernő

Andor József beszédéből idézzük, azokat a részleteket, melyek mindnyájunk dicsőségére, tanulságára, példakövető erkölcsiségre...

Kedves Évfolyamtársaim!

Emlékeztetni szeretnék kedves mindnyájatokat néhány soproni sajátosságra, amely úgy hiszem, egyedi volt a magyar felsőoktatásban. A soproni évek – az erdész hagyományok, a dalaink, a szakestélyek, a főiskola (ma egyetem) – szelleme, légköre egy életre útravalót adott nekünk, és ad ma is az itt végző erdész szakembereknek.

Sopron a csodálatos műemlék épületeivel, templomaival, az egyetem a botanikus kertjével, tanszékeivel azonnal rabul ejtett bennünket.

A „Civitas fidelissima”, amely jelzőt a nemzettől kapta a Trianont követő népszavazás után: lakóival, egyetemi polgáraival, a soproni erdőkkel, kultúrájával tiszteletet parancsolt mindnyájunknak. 1921. december 14-én volt a népszava-

Fotó: Szakács László

zás. Az akkori főiskolások is sokat tettek azért, hogy a népszavazás sikeres legyen. De mások is, amelyről Buda Ernő bátyánk – ma gyémántdiplomás bányamérnök – emlékeiből idézek, mert felettébb tanulságos a hazafiságra nagymamája esete. Ő három-négy esetben is ment szavazni az Orsolyita Gimnáziumban lévő szavazóbizottság elé, mindig más népviseletben. A szavazást az Antant részéről olasz, angol és francia katonatisztek felügyelték. A francia észrevette a nagymama többszöri szavazását, és franciául oda szólt az olasz tisztnek, hogy ezek a magyarok jól becsapnak bennünket, mert ez a nő már többször szavaz.

A néni, mivel beszélt franciául, megértette, és franciául válaszolt a tisztnek. Kedvest tiszt úr, az ön édesanyja is valószínűleg így cselekedne, ha Franciaországban ugyanerről lenne szó. A tiszt meglepődött. Felállt, összevágta a bokáját, kezét csókolt, és azt mondta: „Asszonyom, legyen újra szerencsénk!”

Sopronban mindnyájan köszöntöttük professzorainkat és egymást is, bányászok, kohászok, erdészek, földmérők, a bányászoktól örökölt Jó szerencsét-tel.

Egy sajátos világ fogadott bennünket Sopronban és akit ez befogadott, azt meg is tartotta, segítette!

Három híres mondással zárom rövid megemlékezésem:

Ahogy Sík Sándor mondja: „Embernek lenni, csak embernek, semmi egyébnek, de annak egésznek, épnek, föld szülte földnek és Isten lehelte szépnek.”

Szent Pál mondja: „A jó harcot meg harcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam.”

Ordennel zárom mindnyájunk szakmai munkáját: „A fák, mit útjaidon a táj eléd vetít, elárulják egy nép bűneit vagy erényeit.”

Andor József